

**ՀԱՄԱԿՈՏ ԵՒ ԲՈՂԴԱՏԱԿԱՆ ԱԿՆԱՐԿ
ՄԵՐ ԵՒ ՔՈՅՑ ԵԿԵՂԵՑԻՆԵՐՈՒ ՏՕՆՑՑՈՅՑԵՐՈՒՆ ՎՐԱՅ
ԵՒ ՍՈԳԻՄՈԿԱՆ ԱԿԱՆԴՈՒԹԻՒՆՆԵՐ**

Ա. Զատկի հետ կոպուտծ տօները առարտած ըլլալով, վարդավագափ յաջորդ ծաբաթ օրը (բացի այն պարագայէն, երբ Տարեգիրը ըլլայ թ կամ անկէ վեր, ուր անմիջապէս սկիզբ կ'առնեն վերափոխման հետ կազմակած տօները) կը տօնուի յիշատակը մեր աշխարհի առաջին Լևուանորիչներէն Թալքոս առաքեալի և մեր եկեղեցոյ առաջին վկայունի Սովորուս կոյսի, որոնք նահատակութեան պուազը ընդունեցին Սանատորուկ անհաւոտ արքայէն և Կաչանիշով նշանակուած այս տօնը ունի անշուշտ իր նախատօնակը:

Այս և յոջորդ երկու հօթնեակներու սրբոց տօները կրնան փոխադրուի Առաջաւորաց Բարեկենդանէն առաջ, ձմբան եղանակին, առաջին չորսը, ինչպէս ըսկինք, Տարեգիրը Տէն վեր եղած պարագային, իսկ վերջին չորսը՝ Ոէն վեր եղած պարագային:

Վարդավագէն վերափոխում երկորոշ կիրակիները, թիւով 1-6, պարզ Յարութեան կիրակիներ են, վերջինը ըլլալով յ. Աջածնայ պահոց Բարեկենդան:

Երկուչորթի տօն է Մերբոյն Կիպրիանոսի եպիսկոպոսին 45 վկայիցն, եւ սրբոց կուսանացն Յուսիանեայ, Եւփիմիայ եւ Քրիստինեայ: Կարթագինէի մհծանչակ եպիսկոպոսը ուրիշ Եկեղեցիներու մօտ կը յիշատակուի Յուսիանէ կոյսին հետ, որուն գերը այնքան կենսական է եղած կիպրիանոսը իր կախարդական մոլորանքէն ճշմարիտ կրօնի լոյսին բերնելու արարքին մէջ (յիշել մեր ժողովուրդին մէջ այնքան լոյսն տարածում գտած չկիպրիանոս աղօթագիրքը): 26 Եկեղեմքերն է անոնց աօնախմբութեան թուականը Լատինաց Տօնացոյցին մէջ, իսկ 2/15 Հոկտեմբերը՝ Յունաց մօտ:

45 վկաները Յունաց մօտ կը յիշատակուին իրեւ քառասունեկինգ մարտիրոսացն նիկոպոլոսյ Հայոս», 10/23 Յուլիսին: Եւփիմէ կոյսը Յունաց մօտ իր

յիշատակութիւնը ունի Սեպտ. 16/29 ին, իսկ Քրիստինէին համար երկութիւն մօտ ընդունուած թուականն է 24 Յուլիսը: Երեքչարթի տօն է Մերբոյն Արանա գլուխայ եպիսկոպոսին եւ տան տակետացն եւ նինգ վկայիցն: Աթանագինէսի մասին խօսուծ ենք այս յօդուածաշարքի ընթացքին, քանի որ անգամ մը արդէն յիշատակուած էր ան Յովհաննէս Մկրտչի հետ, բայց ատիկա իր նշխարաց փոխադրութեան յիշատակն էր աւելի: Չունինք յաւելեալ տեղեկութիւն միւսներու մասին:

Հինգչարթի տօն է Մերբոյն նախանացն: Աղամայ, Աբելի, Ալ.քայ, Ենովայ, Ենովլայ, Նոյի, Մելիքսեղեկի, Աբրահամու, Խանակայ, Յակոբայ, Յովսկայայ, Մովսիսի, Անարուի, Եղիազարու, Յեսուայ, Սամուելի, Սամփոնի, Յնիքայեայ, Բարակայ, Գեղինինի եւ այլոց սրբոց նախանացն: Հինգիւխտի ամենէն պատկառելի քսան գէմքերու այսպէս միախումբ յիշատակումը յատուկ է միայն մեր Օրացոյցին: Յոյնք Շնախահարց կիրակին անորոշ կոչումը տուած են Մսնգեան տօնը կանխող կիրակին, ուր հսո հոգեհանգստեան պաշտօն կը կատարեն իրենց հանգստցեալ Պատրիարքաց հոգիներուն համար: Առումբէն օտարքներու մօտ յիշատակուած կը գտնենք քանի մը հատը միայն: Այսպէս, Աբրահամ Նահապետ Լատինաց մօտ կը յիշատակուի 10 Հոկտեմբերին: Մովսէս մարդարէի համար երկութիւն աւնին Սեպտեմբերի 4ը (Լատինք տաեն մը Նարաւ կ'երթային այդ օր, ուր ըստ Մուրք Գրոց վերջ գտած է կեանքը Հին Ռւստի մհծագոյն գէմքին): Ահարոն քահանայապետ Լատինաց մօտ, 1 Յուլիսին: Յեսու և Գեղեցոն միասին, գարձեալ Լատինաց մօտ՝ 1 Սեպտ.ին: Սամուել մարդարէն, երկութիւն մօտ ալ 20 Օգոստոսին: Իսկ թէ՛ Լատիններ և թէ Յոյներ Յունիսի 27ին կը յիշատակն ահիւղապան Սամփոն մը, որ ատրքեր է մեր յիշածէն:

Շաբաթ տօն է Մեքոց ուղևոց եւ բուռանց Մեքոյն Գրիգորի Լուսաւորչին մերոյ՝ Աւիս սկիսի, Վերանիսի, Յուսկանն, Գրիգորիսի եւ Դանիելի: Առաջին երկուքը՝ զաւակները, միւսները թոռներն են մեր Հաւատառ Հօր: Առաջին երեքը յաջորդած են իրեն իրեկ կաթողիկոս:

Երկուշաբթի տօն է Մեքոց Մակաբայցուցն, Եղիազարու հահանային եւ Շամունեայ եւ եօրն ուղևոց նորին: Մեր եկեղեցին է միայն որ Մակաբայցեցիներուն տեղ տուած է իր Տօնացոյցին մէջ, թեղագրանքովը թերեւս իր պատմութեան, պարտագրուած ըլլալով մորտի դաշտ իջնել բազմից ովասն կրօնի և հայրենաց: Մէկ-երկու տարի Լատինաց Օրացոյցին մէջ երեցոն Մակաբայցեցիք: Լատինք և օթ նահատակ եղբայրներուն յիշատակութիւն մը ունին 10 Յուլիսին, առանց Շամունէի անուան, որ մայրն է եօթ անձնազան կտրիճներուն:

Երեքշաբթի տօն է Մեքոց եւլուսասն մարգարէիցն՝ Ավսեայ, Ամովսայ, Միհիայ, Յովիկեայ, Աբդիու, Նուռումայ, Ամբուկումայ, Յովնանու, Սոփոնիայ, Անգեայ, Զաքարեայ եւ Մովսէիայ: Դարձեալ մեր եկեղեցւոյ միայն յատուկ է միախումբ յիշատակութիւնը Երկուտասառն փոքր մարգարէից: Ոմանց անունները գտնել կարելի չեղու մեզի Յունաց կամ Լատինաց Տօնացոյցերուն մէջ: Ովսէն Յունաց մօտ կ'երեւի 17/30 Հոկտեմբերին: Ամովսը՝ 31 Մարտին՝ Լատինաց, իսկ 15/28 Յունիսին՝ Յունաց մօտ: Միքիան՝ 14/27 Օգոստոսին (Վերաբոխման նախօրեակին, որ Տիրամօր ննջան օրն է): Յունաց մօտ: Յովգէլը՝ 13 Յուլիսին՝ Լատինաց, իսկ 19 Հոկտ./1 Նոյեմբերին Յունաց մօտ: Արդիան՝ 19 Նոյ./2 Դեկտ.ին Յունաց մօտ: Նաւումը՝ 1 Դեկտ.ին երկուքին ալ մօտ: Ամբակումը՝ յաջորդ օրը Յունաց մօտ, իսկ Սոփոնիան՝ անկէ ալ որ մը վերջ (նոյնը նաև Լատինաց մօտ): Անգէն՝ 16/29 Դեկտ.ին՝ Յունաց, իսկ, Ովսէին հետ միասին, 4 Յուլիսին՝ Լատինաց մօտ: Զաքարիայի մասին խօսեցանք նախօրդ յօդուածով: Մաղաքիան 14 Յունուարին կը յիշատակուի Լատինաց, իսկ նոյն ամսոյ՝ 3/16 ին՝ Յունաց մօտ:

Տարօրինակը այն է որ տասներկուքէն միայն Յովնան է, որուն անուան չհանդիպեցանք այլ Տօնացոյցերու մէջ, հակառակ որ խումբին ամենէն յատկանչական դէմքն է ան, կէտ ձուկէն կլլըւած ըլլալուն համար, ինչ որ նոր Ուխտին մէջ ու համարուած է նշանակը մեր Տիրոջ և Փրկչին եռօքեայ թաղման:

Հինգշաբթի տօն է Մեքոց՝ Սովիիայ եւ երից գանեացն՝ Պիսիսի, Ելպիսի եւ Ազատեայ: Սոփիա կամ Սօֆիա Յունարէնավ Խմասութիւն կը նշանակէ, իսկ միւս երեքը կը թարգմանուին Հաւատք, Յոյս և Աէր: 17/30 Սեպտ.ի դիմաց կը գտնենք անոնց յիշատակութիւնը Յունաց Տօնացոյցին մէջ: Իսկ Լատինաց մօտ Սոփիան առանձին կը գտնենք 30 Ապրիլին:

Վերափոխման հետ կապուած աները կը սկսին, չատ իմաստուն կարգագրութեամբ, 431 թուականին, Եփեսոսի մէջ գումարուած Գ. Տիեզերական ժողովին մասնակցող 200 հայրապետներուն յիշատակութեամբ, քանի որ այդ ժողովն է որ ճգած է Տիրամօր գիրքը, պատուելով զինք Աստվածածին գերազանց տիտղոսով: Յաջորդ օրը Բարեկենդան է Ա. Աստուածածին պահոց:

Տարաթագանց վերջին օրը՝ Ուրբաթ, նախատօնակ կը կատարուի, որովհետեւ Շաբաթ տօն է Նուղակարի Ս. Էջմիածնի, ըստ Տեղեան Ս. Գրիգորի Լուսաւորչին մերոյ: Կաթուղիկէ Եկեղեցւոյ Ս. Էջմիածնի տօնէն տարբեր է այս, ուր չեշտր դըրուած է Ս. Գրիգոր Լուսաւորչի տեսիլքին վրայ, ըստ որում Միաժինը, իրրեկինքն կաթուծ չող, ոսկէ ուռամբ բաղիսեց սիրաը Արարատեան գաշտին, ուր պիտի կառուցաւէր Մայր Տաճարը քրիստոնէութիւնը իրեկ պետական կրօն ընդունած առաջին ժողովուրդին:

Նկատելով որ հոս, Ս. Յակոբեանց Մայր Տաճարին կից ունինք Ս. Էջմիածնին անունով մատուռ մը (կառուցուած 1664 թուականին, Եղիազար Այնթապցի Պատրիարքի կողմէ, երբ ինքզինք հոչակեց կաթողիկոս՝ հետագային բազմեցաւ Ամ. Հայոց Հայրապետական Գահին), թէ՛ նախատօնակը կը կատարուի և թէ՛ Պատարագը կը մատուցուի այս մտարան մէջ:

ՎերԱՓՈԽԵՈՒՄՆ, Ս. ԱՍՏՈՒԱՆԱՄՆԻ, Մհծագոյնը Ս. Կոյսին նուիրուած տօներուն, վաղեմի գարերէն սկսեալ, Մէկը՝ մեր Եկեղեցւոյ հինգ Տաղաւարներէն և կաթոլիկ Եկեղեցւոյ չորս հրամայուած տօներէն: Գրեթէ միւս բոլոր Եկեղեցիներ զայն կը տօնեն 15 Օգոստոսին, իսկ մեր Եկեղեցին անոր մօտաւոր (12-18 Օգոստոսի միջին ինկոզ) կիրակիին: Արձելեան Եկեղեցիներ հօս Հին Տօմարի համաձայն շարժելուուն՝ Յոյնը և Ասորիք Վերափառումը կը տօնախմբեն Օգոստոսի 28ին, իսկ մենք՝ ամսուն վերջին կիրակիին: Բացառութիւն կը կազմեն Դպտիք, որոնք վեց օր կանուխ, Օգոստ. 22ին կը տօնեն զայն: Այս կորզադրութիւնը նորագոյն ժամանակներու արդիւնք կը թուի, մեղմալու համար տօնին առթիւ եղած խճուզմքը: Ինչպէս ըստնք, տօնը ունի մեր մօտ իր շարաթապահքը, իսկ Յունաց մօտ պահեցողութիւնը կը տեէ երկու շարաթներ, սկսելով ամսու առաջին օրէն: Բիւզանդական (Յոյն, Օրթոսոքս և Կաթոլիկ) Եկեղեցին ունի նաև Սուրբ Կոյսի Ննջման մասնաւոր յիշատակութիւն, զոր կը կատարէ տօնի նախօրեակին, թէև, ըստ աւանդութեան, Տիրամայրը երկինք է վերափոխուած իր թաղումէն երնք օր ետք: Այս աւանդութեան հանգէպ իր հաւատարմութիւնն է կարծէք որ ցոյց կուտայ Յոյն-Օրթոսոքս Եկեղեցին, երբ հօս, 12/25 Օգոստոսի առաւօտեան արշաւոյսին, պատկանելի թոփօրով մը կ'իջեցնէ Ս. Յարութեան Տաճարի գիմացը գտնուող Յունական փոքր վանքի մը ժամարան մէջ մնացող Տիրամայր արձանիկը դէպի Սրբունոյ գերեզմանը իր մէջ տաղաւարող ստորերկեայ Եկեղեցին, Պեթումանիի ձորը: Լատինք տահն մը ունէին ինը օրերու պատրաստութեան շրջան մը, սկսելով Այլակերպութեան տօնէն, զոր հիմա իջեցուցած են երեքի: Դպտիներ 15 օրերու պահեցողութիւն մը ունին:

Ս. Կոյսի Գերեզմանի Եկեղեցին սեփականութիւնն է Յունաց և Հայոց, իսկ Դպտիք և Ասորիք, իրեւ մեղմի հաւատակ, կը վայելին փոքր առանձնաշնորհնուար, Տիրամայր Գերեզմանը ուխտի մասնելու իրաւաւութեան տօնին (6 կամ 19 Օգոստոս) կը կատարեն զայն:

Յայներ և Հայեր ամէն օր Պատարագելու իրաւունք ունին Տիրամայր Ս. Գերեզմանին վրայ, Դպտիներ՝ Դշ. և Աւրորեր, իսկ Ասորիներ՝ միայն Դշ. օրեր, հանդիպակաց, հայտապատկան սեղաններու վրայ: Լատիներ իրենց տօնի օրը միայն (15 Օգոստ.) իրաւունք ունին, գլխաւորութեամբ Յրանչիոկեանց Կիւսթուտին, երեկոյեան մօտ ուխտի մտնելու Տիրամայր Գերեզմանը և երեցս արտասանուած Բատեր, Ave, Gloriaէ ետք Սրբունիին ձուռած շարական մը երգելու:

Տօնը կանխող երկու շարաթներու ընթացքին, Յունաց և Հայոց Պատարագներուն կը մասնակցին դպրաց դասեր:

Յունաց Ննջման օրը (14/27 Օգոստ.), Հայեր իրենց Պատարագը կը մատուցանեն առաւօտեան մութ ժամերուն: Յայներ ոյդ օր երկիցոց «Հրաշտափառով» մուտք կը զործին, առաւօտուն կատարելու համար մոր «Տիրամայր Թազման Կորպ» իսկ երեկոյեան նախատառնակ Վերափառիսման: Յաջորդ առաւօտ ալ ունին «Հրաշտափառ» և հանգ: Պատարագ սրբավայրին վրայ:

Մեր մօտ Վերափառիսման տօնը կը հանդիսաւորուի զոյդ «Հրաշտափառներով», առաջինը Շր. երեկոյեան, որուն կը յաջորդէ նախատառնակ, իսկ երկրորդը՝ Կիրակի առաւօտ, որուն կը յաջորդէ հանգիստառը Ս. Պատարագ և «Անդաման»: Բաց աստիք, Շաբութ գիշերասկզբին, Հրօնկումի կարգ կը կատարենք, ինչպէս նաև գիշերայինն և առաւօտեան ժամերութիւնները, իսկ Կիրակի կէսօրէ եաք «Անդաման» կը կատարենք Մայր Տաճարին մէջ և նախատառնակ: որ կը կրկնուի յաջորդ 8 օրերուն եօտ:

«Եղաղողի Օրհնութեան Կորդար, զոր մեր Եկեղեցին կը կատարէ Վերափառիսման տօնին (նոյնն է նաև Հայ-Կաթոլիկներու մօտ), Երուսաղէմի մէջ, Տաճարի տարբերութեան պատճառաւ, կը կատարուի Նոր Տոմարով Վերափառիսման տօնի օրը: Լատիններ չունին այդպիսի արարողութիւն, իսկ միւս Եկեղեցիներ Այլակերպութեան տօնին (6 կամ 19 Օգոստոս) կը կատարեն զայն:

(Յար.՝ 10)

Գ. Ճ.